

N:o 2.

Ank. till Riksd. kansli den 30 mars 1889, kl. 12 midd.

Sammansatta Stats- och Bevillningsutskottets utlåtande i anledning af en utaf Riksdagens år 1888 församlade revisorer i deras berättelse angående statsverket gjord framställning i fråga om indrifning och redovisning af de enskilda sedelutgifvande bankernas bevillningsafgifter.

Riksdagens senast församlade revisorer hafva i berättelsen angående verkställd granskning af statsverkets samt andra af allmänna medel bestående fonders tillstånd, styrelse och förvaltning under år 1887 (pag. 116) meddelat, att de vid granskning af Stockholms stads kronoräkenskaper och länens landsböcker för nämnda år funnit, att den bevillningsafgift, hvilken, jemlikt gällande förordning angående bevillningsafgifter för särskilda förmåner och rättigheter, skulle af enskild, sedelutgifvande bank erläggas, i allmänhet icke influtit å den tid, då sådant enligt författningen syntes hafva bort ske. I afseende å berörda bevillningsafgift, hvilken intill början af innevarande år utgått med 2 kronor för hvarje tusen kronor af det högsta belopp utaf bankens sedlar, som på en gång under nästföregående året varit utlemnade i rörelsen, vore nemligen stadgadt, att styrelse för enskild, sedelutgifvande bank är skyldig att, till upplysning vid afgiftens debitering, i början af hvarje år aflemna en genom in-

tyg af det utaf Kongl. Maj:ts befallningshafvande förordnade ombud bestyrkt uppgift å nyssnämnda sedelbelopp, hvilken föreskrift, efter revisorernas åsigt, gáfve vid handen, att ifrågavarande bevillningsafgifter borde i räkenskapen debiteras och i kronans kassa levereras under året näst efter det, för hvilket afgifterna utginge.

Af ifrågavarande räkenskaper hade emellertid inhemtats, att bevillningsafgift för högsta beloppet af under år 1886 utelöpande sedlar blifvit under år 1887 levererad för endast tre enskilda banker, nemligen Helsinglands, Hernösands och Sundsvalls, medan deremot samma års afgifter för Uplands, Södermanlands, Östergötlands, Norrköpings, Smålands, Kalmar, Oskarhamns, Gotlands, Kristianstads, Skånes, Hallands, Göteborgs, Bohusläns, Venersborgs, Borås, Vermlands, Kristinehamns, Örebro, Mälareprovinsernas, Kopparbergs, Gefleborgs, Vesterbottens samt Stockholms enskilda bank icke under revisionsåret indrifvits, utan vore i räkenskaperna balanserade såsom vid årets utgång oguldna.

Då olika uppfattning sålunda syntes vara rådande angående rätta tidpunkten för indrifning och redovisning af ifrågavarande bevillningsafgift, hade revisorerne velat fästa uppmärksamhet å förhållandet, på det att ett förtydligande af gällande föreskrifter i omförmälda hänseende måtte kunna åvägabringas.

Statsutskottet, till hvars behandling ofvannämnda revisionsberättelse blifvit hänvisad, har, på sätt i Utskottets deröfver afgifna utlåtande n:o 29 (§ 5) meddelats, öfverlemnadt förenämnda ärende att i enlighet med § 47 Riksdagsordningen behandlas af sammansatta stats- och bevillningsutskottet, som alltså deröfver nu får afgifva utlåtande.

Med anledning af revisorernes ifrågavarande framställning hafva yttranden inforrats från öfverståthållareembetet och Kongl. Maj:ts befallningshafvande i vederbörande län. Två bland bemälda myndigheter, nemligen Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Vermlands och i Örebro län, hafva, på anförda skäl, förklaradt sig anse revisorernes anmärkning ej hafva stöd i den åberopade författningens innehåll, och ett förtydligande af densamma, på sätt revisorerne föreslagit, icke vara af behofvet påkalladt.

Deremot hafva öfverståthållareembetet och flere bland Kongl. Maj:ts befallningshafvande, under vitsordande af anmärkningens rättighet, omförmäلت, att åtgärder för vinnande af rättelse i det anmärkta missförhållandet redan vidtagits eller komme att vidtagas.

I öfrigt hafva samtliga de i ärendet hörde länsstyrelserna delat revisorernes uppfattning om önskvärdheten af ett förtydligande af gällande föreskrifter i omförmälda hänseende samt i allmänhet uttalat den

mening, att önskligt och lämpligt vore att ifrågavarande bevillningsavgift årligen i kronans kassor inflöte så snart som möjligt, efter det den för debiteringen deraf stadgade uppgift af bankinrättningarna aflemnats.

Det sammansatta utskottet, som icke anser sig böra göra något bestämdt uttalande rörande den af revisorerne framställda åsigt, att gällande föreskrifter i fråga om bevillningsavgift af bankbolag med sedelutgifningsrätt, hvilka senast äro intagna i § 5 af kongl. förordningen den 16 maj 1884 angående bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter, sådan denna § lyder enligt kongl. kungörelsen den 28 oktober 1887, innebära skyldighet för enskild, sedelutgifvande bank att erlægga bevillningsavgift för sedelutgifningsrätten året näst efter det, för hvilket afgifterna utgå, föreställer sig dock, att denna avgift lämpligen bör för föregående året inbetalas senast inom januari månad hvarje år och helst samtidigt med det vid nämnda tid ingående intyg å högsta beloppet på en gång under nästföregående år i rörelsen utlemnade sedlar eller, derest hinder deremot skulle möta, kort efter aflemnandet af detta intyg, hvilket är den enda grunden för ifrågavarande bevillningsavgifts debitering och uppbörd. Då emellertid olika uppfattning angående berörda paragrafs tolkning i detta hänseende gjort sig gällande, har utskottet trots sig böra föreslå, att till åvägabringande af likförmighet i stadgandets tillämpning detsamma må i någon mån förtydligas; i sammanhang hvarmed en ringa förändring i 8:de § af nämnda förordning af den 16 maj 1884 torde böra vidtagas.

Femte paragrafen af förordningen med den deri genom kongl. kungörelsen den 28 oktober 1887 gjorda förändring är af följande lydelse:

D. Bevillningsavgift af bankbolag med sedelutgifningsrätt.

Enskild bank, som eger *sedelutgifningsrätt*, skall, förutom bevillning af fast egendom samt af inkomst, erlægga en avgift af tre kronor för hvarje tusen kronor af det högsta belopp af bankens sedlar, som på en gång; under nästföregående året varit utlemnade i rörelsen; varande styrelsen för sådan bank skyldig att, till upplysning vid denna avgifts debitering, i början af hvarje år aflemna en genom intyg af det utaf Kongl. Maj:ts befallningshafvande förordnade ombud bestyrkt uppgift å nyssnämnda sedelbelopp.

Förordningens *åttonde paragraf* lyder sålunda:

Debitering, uppbörd, afkortning och redovisning.

De under litt. A, B, C och D omförmälda bevillningsavgifter skola införas i särskilda längder, hvilkas upprättande åligger på landet härads-

skrifvaren och i stad vederbörande tjänsteman; och bör i öfrigt hvad angående debitering, uppbörd, afkortning och redovisning af bevillning af fast egendom samt af inkomst är stadgadt i tillämpliga delar lända till efterrättelse äfven beträffande nyssnämnda bevillningsafgifter.

Till förtydligande af förstnämnda §:s innehåll har utskottet ansett, att deri borde intagas föreskrift om, att den i §:n omförmälda uppgift å det under ett år på en gång utelöpande högsta sedelbelopp bör inom den 15 januari följande året aflemnas till Kongl. Maj:ts befallningshafvande samt att denna myndighet skall vara skyldig att ofördröjligen efter uppgiftens erhållande vidtaga åtgärder för bevillningsafgiftens indrifning och redovisning.

I sammanhang härmed och då ytterligare bestämmelser angående denna afgifts debitering, uppbörd och redovisning icke synas erforderliga, har utskottet ansett sådan förändring i förordningens åttonde paragraf böra vidtagas, att de i denna § meddelade stadganden icke komma att omfatta ifrågavarande, med litt. D i författningen utmärkta bevillningsafgifter.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt, hemställer utskottet,

1:o.

att Riksdagen må besluta den förändring i förordningen angående bevillningsafgifter för särskilda förmåner och rättigheter af den 16 maj 1884 sådan densamma lyder enligt kungl. kungörelsen den 28 oktober 1887, att §§ 5 och 8 erhålla följande lydelse:

D. **Bevillningsavgift af bankbolag med sedelutgifningsrätt.**

§ 5.

Enskild bank, som eger sedelutgifningsrätt, skall, förutom bevillning af fast egendom samt af inkomst, erlägga en afgift af tre kronor för hvarje tusen kronor af det högsta belopp af bankens sedlar, som på en gång under nästföregående året varit utlemnade i rörelsen; och är styrelsen för sådan bank skyldig att, till upplysning vid denna afgifts debitering, inom den 15 Januari hvarje år till Kongl. Maj:ts befallningshafvande aflemna en genom intyg af det utaf Kongl. Maj:ts befallningshafvande förordnade ombud bestyrkt uppgift

å nyssnämnda sedelbelopp; *egande Kongl. Maj:ts befallningshafvande att efter uppgiftens erhållande ofördröjligen vidtaga åtgärder för berörda afgifts indrivning och redovisning.*

Debitering, uppbörd, afkortning och redovisning.

§ 8.

De under litt. A, B och C omförmälda bevillningsafgifter skola — — — bevillningsafgifter;

2:o.

att Riksdagen måtte anmäla sitt berörda beslut hos Kongl. Maj:t med anhållan, att Kongl. Maj:t täcktes samma beslut till allmän efterrättelse kungöra.

Stockholm den 30 mars 1889.

På sammansatta utskottets vägnar:

ALFRED PIPER.
